

Euroopan yhteisöjen virallinen lehti

ISSN 1024-3038

L 303

40. vuosikerta

6. marraskuuta 1997

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 2199/97, annettu 30 päivänä lokakuuta 1997, hedelmä- ja vihannesjalostealan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EY) N:o 2201/96 muuttamisesta 1
- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 2200/97, annettu 30 päivänä lokakuuta 1997, omenoiden, päärynöiden, persikoiden ja nektariinien yhteisön tuotannon tervehdyttämisestä 3
- Komission asetus (EY) N:o 2201/97, annettu 5 päivänä marraskuuta 1997, melassin edustavien hintojen ja sen tuonnissa sovellettavien lisätullien vahvistamisesta sokerialalla 5
- Komission asetus (EY) N:o 2202/97, annettu 5 päivänä marraskuuta 1997, sellaiseen vietävän valkoisen sokerin ja raakasokerin vientitukien vahvistamisesta 7
- Komission asetus (EY) N:o 2203/97, annettu 5 päivänä marraskuuta 1997, valkoisen sokerin vientituen enimmäismäärän vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1408/97 tarkoitetun pysyvän tarjouskilpailun osana järjestettävää 14. osittaista tarjouskilpailua varten 9
- Komission asetus (EY) N:o 2204/97, annettu 5 päivänä marraskuuta 1997, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 10

Komissio

97/747/EY:

- * Komission päätös, tehty 27 päivänä lokakuuta 1997, neuvoston direktiivissä 96/23/EY säädettyjen näytteenottotasojen ja -taajuuksien vahvistamisesta tiettyjen aineiden ja niiden jäämien valvomiseksi tietyissä eläintuotteissa ⁽¹⁾ 12

97/748/EY:

- * Komission päätös, tehty 27 päivänä lokakuuta 1997, yhteisön joidenkin hedelmäkasvien lisäys- ja taimiaineiston vertailukokeiden ja -määritysten järjestelyistä neuvoston direktiivin 92/34/ETY 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti 16

EUROOPAN TALOUSALUE

EFTAn valvontaviranomainen

- * EFTAn valvontaviranomaisen suositus N:o 166/97/COL annettu 17 päivänä kesäkuuta 1997, virallista elintarvikkeiden tarkastusta koskevasta yhteensovitetusta ohjelmasta vuodeksi 1997 17
- * EFTAn valvontaviranomaisen suositus N:o 167/97/COL annettu 17 päivänä kesäkuuta 1997, vuoden 1997 yhteensovitetusta tarkastusohjelmasta tiettyjen kasviperäisten tuotteiden, hedelmät ja vihannekset mukaan lukien, torjunta-ainejäämien enimmäismäärien noudattamisen varmistamiseksi 26

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 2199/97,
annettu 30 päivänä lokakuuta 1997,
hedelmä- ja vihannesjalostealan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun
asetuksen (EY) N:o 2201/96 muuttamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo, että

asetuksen (EY) N:o 2201/96 ⁽⁴⁾ liitteessä III vahvistettiin tuoreiden tomaattien kiintiöiden jakaminen jäsenvaltioittain ja tuoteryhmittäin markkinointivuosille 1997/1998 ja 1998/1999; Ranskan osalta on suotavaa pienentää sen säilöttyjä kuorittuja kokonaisia tomaatteja koskevaa kiintiötä 15 000 tonnilla sekä nostaa sen muiden tuotteiden kiintiötä 15 000 tonnilla säilöttyjä kuorittuja kokonaisia tomaatteja koskevan kiintiön ja muiden tuotteiden kiintiön mukauttamiseksi Ranskan jalostusteollisuuden tarpeisiin; näin ollen on suotavaa mukauttaa mainitun asetuksen 6 artiklan 2 kohdassa ilmoitetut kokonaismäärät näiden kahden tuotteen osalta,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 2201/96 seuraavasti:

- 1) Korvataan 6 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan toinen ja kolmas luetelmakohta seuraavasti:

— säilötty kuorittu kokonaiset tomaatit:

1 321 119 tonnia

— muut tuotteet:

929 890 tonnia.”

- 2) Korvataan liite III seuraavalla liitteellä:

”LIITE III

Tuoreiden tomaattien kiintiöiden jakaminen jäsenvaltioittain ja tuoteryhmittäin markkinointivuosille 1997/1998 ja 1998/1999

(tonnia)

Jäsenvaltiot	Tomaatti- tiivisteet	Kuorittu tomaatti, kokonaisina säilötty	Muut tuotteet	Yhteensä
Ranska	278 691	36 113	54 804	369 608
Kreikka	999 415	17 355	32 161	1 048 931
Italia	1 758 499	1 090 462	622 824	3 471 785
Espanja	664 056	166 609	175 799	1 006 464
Portugali	884 592	10 580	44 302	939 474
Yhteensä	4 585 253	1 321 119	929 890	6 836 262”

⁽¹⁾ EYVL C 266, 3.9.1997, s. 17

⁽²⁾ Lausunto annettu 22.10.1997 (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ Lausunto annettu 29 päivänä lokakuuta 1997 (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 29

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 15 päivästä kesäkuuta 1997.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 30 päivänä lokakuuta 1997.

Neuvoston puolesta

F. BODEN

Puheenjohtaja

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 2200/97,

annettu 30 päivänä lokakuuta 1997,

omenoiden, päärynöiden, persikoiden ja nektariinien yhteisön tuotannon tervehdyttämisestä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

sekä katsoo, että

yhteisön omenoiden, päärynöiden, persikoiden ja nektariinien markkinoille on ominaista tietty tarjonnan ja kysynnän välinen epäsuhta; tämä tilanne oikeuttaa markkinointivuosina 1990/1991 – 1994/1995 omenoiden osalta ja markkinointivuonna 1995 persikoiden ja nektariinien osalta käyttöön otettujen yhteisön tuotannon tervehdyttämistoimien saattamisen uudelleen voimaan siten, että ne koskevat myös päärynöitä,

olisi rajoitettava toimeen oikeutettujen alojen määrää ja jätettävä ulkopuolelle vähemmän tuottoisat hedelmätarhat; alat on jaettava jäsenvaltioiden välillä kunkin jäsenvaltion hedelmätarhojen, tuotannon ja markkinoilta vetämisen mukaan; jakoa olisi voitava muuttaa raivattavan pinta-alan optimoimiseksi; on lisäksi tarpeen sallia, että jäsenvaltiot voivat määritellä alueet ja edellytykset, joilla toimea sovelletaan, jotta sen täytäntöönpano ei häiritsisi tiettyjen alueiden taloudellista ja ekologista tasapainoa,

yhtenäisen palkkion määrä olisi vahvistettava ottaen huomioon sekä raivauskustannukset että tuottajan tulomenetykset, ja

raivauspalkkion tarkoituksena on perustamissopimuksen 39 artiklassa määrättyjen tavoitteiden toteutuminen: olisi säädettävä toimenpiteen rahoittamisesta Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Omenoiden, päärynöiden, persikoiden ja nektariinien (mukaan lukien brugnole-lajike) tuottajat yhteisössä voivat hakemuksesta ja tässä asetuksessa säädetyn edellytyksin saada markkinointivuodelta 1997/1998 yhtenäisen palkkion omena-, lukuun ottamatta siideriomenapuita,

päärynä-, lukuun ottamatta siideripäärynäpuita, persikka- ja nektariinipuiden raivauksesta.

2. Raivauspalkkio myönnetään enintään 10 000 hehtaarin alan raivauksesta tuoteryhmää kohti eli tuoteryhmälle omenat ja päärynät ja tuoteryhmälle persikat ja nektariinit seuraavasti:

Jäsenvaltio	Omenat ja päärynät (ha)	Persikat ja nektariinit (ha)
Belgia	435	p.m.
Tanska	30	—
Saksa	1 100	10
Kreikka	640	3 770
Espanja	1 305	1 640
Ranska	2 820	1 100
Irlanti	10	—
Italia	2 275	3 260
Luxemburg	10	—
Alankomaat	545	p.m.
Itävalta	150	20
Portugali	325	200
Suomi	10	—
Ruotsi	40	—
Yhdistynyt kuningaskunta	305	—

Komissio voi ensimmäisessä alakohdassa säädetyn enimmäispinta-alan rajoissa muuttaa edellä olevaa jakoa 6 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti saadakseen sen raivattavan alan mahdollisimman suureksi, josta voidaan myöntää raivauspalkkio.

3. Jäsenvaltioiden

- on määriteltävä taloudellisin ja ekologisista perusteista alueet, joilla raivauspalkkio myönnetään,
- on määriteltävä edellytykset, joilla voidaan erityisesti turvata kyseisten alueiden taloudellinen ja ekologinen tasapaino,
- voivat määritellä ensisijaisia tuottajaluokkia komission kanssa vahvistettujen puolueettomien perusteiden pohjalta.

Niiden on ilmoitettava komissiolle nämä alueet, edellytykset ja tarvittaessa luokat heti, kun ne on hyväksytty tai nimetty.

⁽¹⁾ EYVL C 124, 21.4.1997, s. 26

⁽²⁾ Lausunto annettu 24 päivänä lokakuuta 1997 (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

Jäsenvaltio voi olla määrittelemättä aluetta. Tällöin jäsenvaltion on ilmoitettava siitä komissiolle kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta.

2 artikla

1. Raivauspalkkion myöntämisen edellytyksenä on, että edunsaaja kirjallisesti sitoutuu

- a) raivaamaan tai raivauttamaan yhdellä kertaa ennen 6 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti annettua päivämäärää omena-, päärynä-, persikka- tai nektariinitarhansa tai osan siitä siten, että raivattu pinta-ala on vähintään 0,5 hehtaaria omena- ja päärynäpuiden osalta ja vähintään 0,4 hehtaaria persikka- ja nektariinipuiden osalta,
- b) 6 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen annettujen säännösten mukaisesti olemaan istuttamatta omena-, päärynä-, persikka- tai nektariinipuita.

2. Tässä asetuksessa ja kummankin 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tuoteryhmän osalta 'hedelmätarhalla' tarkoitetaan tilan kaikkia sellaisia istutettuja lohkoja yhteensä, joiden istutustiheys on vähintään 300 puuta hehtaarilla. Tämä vähimmäistiheys on alennettu 150 puuhun hehtaarilta Annurca-lajikkeen omenapuilla istutettujen lohkojen osalta.

3 artikla

Raivauspalkkion vahvistamisessa otetaan huomioon erityisesti raivauskustannukset ja raivaustoimet toteuttaneiden tuottajien tulonmenetykset.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 30 päivänä lokakuuta 1997.

4 artikla

Jäsenvaltioiden on valvottava, että raivauspalkkion saajat noudattavat 2 artiklassa tarkoitettuja sitoumuksia. Niiden on toteutettava tarvittavat lisätoimenpiteet erityisesti tämän järjestelyn säännösten noudattamisen varmistamiseksi. Niiden on ilmoitettava komissiolle tätä varten toteutetut toimenpiteet.

5 artikla

Tässä asetuksessa säädettyjä toimenpiteitä pidetään yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä huhtikuuta 1970 annetun asetuksen (ETY) N:o 729/70 (¹) 3 artiklan mukaisina maatalousmarkkinoiden säätelemiseen tähtävinä interventioina. Ne rahoitetaan EMOTR:n tukiosastosta.

6 artikla

Raivauspalkkion määrä ja yksityiskohtaiset säännöt tämän asetuksen soveltamisesta vahvistetaan hedelmä- ja vihanesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 (²) 46 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

7 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Neuvoston puolesta

F. BODEN

Puheenjohtaja

(¹) EYVL N:o L 94, 28.4.1970, s. 13, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1287/95 (EYVL L 125, 8.6.1995, s. 1).

(²) EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2201/97,

annettu 5 päivänä marraskuuta 1997,

melassin edustavien hintojen ja sen tuonnissa sovellettavien lisätullien vahvistamisesta sokerialalla

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1599/96⁽²⁾,

ottaa huomioon melassin tuontia koskevista yksityiskohdaisista säännöistä sokerialalle ja asetuksen (ETY) N:o 785/68 muuttamisesta 23 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1422/95⁽³⁾ ja erityisesti sen 1 artiklan 2 kohdan ja 3 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksessa (EY) N:o 1422/95 säädetään, että melassin cif-tuontihinta, jäljempänä "edustava hinta", vahvistetaan komission asetuksen (ETY) N:o 785/68⁽⁴⁾ mukaisesti; kyseinen hinta on vahvistettu edellä mainitun asetuksen 1 artiklassa määritellylle vakiolaadulle,

melassin edustava hinta lasketaan yhteisön rajanylityspaikalla, joka on tässä tapauksessa Amsterdam; tämän hinnan laskennan on perustuttava maailmanmarkkinoiden edullisimpiin ostomahdollisuuksiin, jotka määritellään vakiolaadun poikkeamiin mukautettujen pörssikurssien tai markkinahintojen perusteella; melassin vakio-laatu määritetään asetuksessa (ETY) N:o 785/68,

maailmanmarkkinoiden edullisimpia ostomahdollisuuksia määritettäessä on otettava huomioon kaikki tiedot, jotka koskevat maailmanmarkkinoilla tehtyjä tarjouksia, tärkeiden kolmansien maiden markkinoiden hintoja ja kansainvälisessä kaupassa tehtyjä myyntitoimia, joista komissio on saanut tiedon joko jäsenvaltion tai omien kanaviensa kautta; asetuksen (ETY) N:o 785/68 7 artiklan mukaisesti tämä määräyty voi perustua usean hinnan keskiarvoon siinä tapauksessa, että tämän keskiarvon katsotaan edustavan markkinoiden todellista suuntausta,

tietoja ei oteta huomioon silloin, kun tavara ei ole virheetöntä, kunnollista ja myyntikelpoista tai silloin, kun tarjouksessa ilmoitettu hinta koskee ainoastaan pientä määrää, joka ei anna edustavaa käsitystä markkinoista; tarjoushinnat, joiden ei voida katsoa edustavan markkinoiden todellista suuntausta, on myös hylättävä,

jotta melassin vakiolaatua koskevat tiedot olisivat verrattavissa, tarjotun melassin laadun huomioon ottaen hintoja on laskettava tai nostettava asetuksen (ETY) N:o 785/68 6 artiklan soveltamisesta saatujen tulosten mukaisesti,

edustava hinta voidaan jättää rajoitetuksi ajaksi poikkeuksellisesti muuttamatta, jos edellisessä edustavan hinnan laskennassa perustana käytetty tarjoushinta ei ole tullut komission tietoon ja jos saatavissa olevat tarjoushinnat, joiden ei voida katsoa edustavan markkinoiden todellista suuntausta, aiheuttaisivat edustaviin hintoihin äkillisiä ja huomattavia muutoksia,

jos kyseessä olevan tuotteen käynnistyshinta ja edustava hinta eroavat toisistaan, tuonnille olisi vahvistettava lisätulli asetuksen (EY) N:o 1422/95 3 artiklassa tarkoitettuihin edellytyksiin; jos tuontitullien kantaminen keskeytetään asetuksen (EY) N:o 1422/95 5 artiklan mukaisesti, näille tulleille olisi vahvistettava tietty määrä,

näiden säännösten soveltamisesta seuraa, että kyseisten tuotteiden edustavat hinnat ja niiden tuonnissa sovellettavat lisätullit olisi vahvistettava tämän asetuksen liitteen mukaisesti, ja

tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 1422/95 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden edustavat hinnat ja niiden tuonnissa sovellettavat lisätullit liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 6 päivänä marraskuuta 1997.

⁽¹⁾ EYVL L 177, 1.7.1981, s. 4

⁽²⁾ EYVL L 206, 16.8.1996, s. 43

⁽³⁾ EYVL L 141, 24.6.1995, s. 12

⁽⁴⁾ EYVL L 145, 27.6.1968, s. 12

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä marraskuuta 1997.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

melassin edustavien hintojen ja sen tuonnissa sovellettavien lisätullien vahvistamisesta sokerialalla annettuun komission asetukseen

CN-koodi	Edustava hinta 100 nettokilogrammalla kyseistä tuotetta	Lisätulli 100 nettokilogrammalla kyseistä tuotetta	Tuontitulli 100 nettokilogrammalla kyseistä tuotetta sillä perusteella että tullien kantaminen keskeytetään asetuksen (EY) N:o 1422/95 5 artiklan mukaisesti ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	7,99	—	0,22
1703 90 00 ⁽¹⁾	11,07	—	0,00

⁽¹⁾ Vahvistetaan asetuksen (ETY) N:o 785/68, sellaisena kuin se on muutettuna, 1 artiklassa määritellylle vakiolaadulle.

⁽²⁾ Tämä määrä korvaa, asetuksen (EY) N:o 1422/95 5 artiklan mukaisesti, näille tuotteille vahvistetun yhteisen tullitariffin tullin.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2202/97,**annettu 5 päivänä marraskuuta 1997,****sellaisenaan vietävän valkoisen sokerin ja raakasokerin vientitukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 1 päivänä kesäkuuta 1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1599/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 19 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (ETY) N:o 1785/81 19 artiklan nojalla mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja tuotteita koskevien maailmanmarkkinoiden noteerausten tai hintojen ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella,

asetuksen (ETY) N:o 1785/81 mukaan denaturoimattoman ja sellaisenaan viedyn valkoisen sokerin ja raakasokerin tukea vahvistettaessa on otettava huomioon yhteisön ja maailman sokerimarkkinoiden tilanne ja erityisesti mainitun asetuksen 17a artiklassa tarkoitettut hinnat ja kustannukset; saman artiklan mukaisesti olisi myös otettava huomioon suunniteltuun vientiin liittyvät taloudelliset näkökohdat,

raakasokerin tuki on vahvistettava vakiolaadulle; vakio-laatu määritellään raakasokerin vakiolaadusta ja yhteisön rajanylityspaikasta sokerialan cif-hintojen laskemiseksi 9 päivänä huhtikuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 431/68⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 3290/94⁽⁴⁾, 1 artiklassa; kyseinen tuki vahvistetaan lisäksi asetuksen (ETY) N:o 1785/81 17a artiklan 4 kohdan mukaisesti; kandisokeri määritellään sokerialan vientitukien myöntämisen soveltamista koskevasta yksityiskohtaisista säännöistä 7 päivänä syyskuuta 1995 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2135/95⁽⁵⁾; tällä tavalla laskettua tuen määrää on lisättyjä maku-tai väriaineita sisältäviin sokereihin sovellettava niiden sakkaroosipitoisuuden perusteella, ja sen vuoksi tuki on vahvistettava tämän pitoisuuden yhtä prosenttia kohden,

maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää tuen eriyttämistä sokerin määräpaikan mukaan,

erityistapauksissa tuen määrä voidaan vahvistaa luonteeltaan tästä poikkeavilla säännöksillä,

neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3813/92⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 150/95⁽⁷⁾, 1 artiklassa määriteltyjä edustavia markkinakursseja käytetään kolmannen maan valuuttana ilmoitetun määrän muuntamiseen ja niiden perusteella määritetään jäsenvaltioiden valuuttojen maatalouden muuntokurssit; muuntokurssien vahvistamista ja soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan komission asetuksessa (ETY) N:o 1068/93⁽⁸⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1482/96⁽⁹⁾,

tuki on vahvistettava joka toinen viikko; tukea voidaan muuttaa muuna aikana,

näiden yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta nykyiseen sokerialan markkinatilanteeseen ja erityisesti sokerin noteerauksiin tai hintoihin yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla seuraa, että tuki olisi vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitettyjen määrien mukaiseksi, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1785/81 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen sellaisenaan vietävien ja denaturoimattomien tuotteiden vientituet vahvistetaan liitteessä esitettyjen määrien mukaisiksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 6 päivänä marraskuuta 1997.

⁽¹⁾ EYVL L 177, 1.7.1981, s. 4⁽²⁾ EYVL L 206, 16.8.1996, s. 43⁽³⁾ EYVL L 89, 10.4.1968, s. 3⁽⁴⁾ EYVL L 349, 31.12.1994, s. 105⁽⁵⁾ EYVL L 214, 8.9.1995, s. 16⁽⁶⁾ EYVL L 387, 31.12.1992, s. 1⁽⁷⁾ EYVL L 22, 31.1.1995, s. 1⁽⁸⁾ EYVL L 108, 1.5.1993, s. 106⁽⁹⁾ EYVL L 188, 27.7.1996, s. 22

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä marraskuuta 1997.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

sellaisenaan vietävän valkoisen sokerin ja raakasokerin vientitukien vahvistamisesta 5 päivänä marraskuuta 1997 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Tuen määrä
	— ecua/100 kg —
1701 11 90 9100	37,31 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	33,04 ⁽¹⁾
1701 11 90 9950	⁽²⁾
1701 12 90 9100	37,31 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	33,04 ⁽¹⁾
1701 12 90 9950	⁽²⁾
	— ecua/1 % sakkaroosia × 100 kg —
1701 91 00 9000	0,4056
	— ecua/100 kg —
1701 99 10 9100	40,56
1701 99 10 9910	39,52
1701 99 10 9950	39,52
	— ecua/1 % sakkaroosia × 100 kg —
1701 99 90 9100	0,4056

⁽¹⁾ Tätä määrää sovelletaan raakasokeriin, jonka tuotto on 92 %. Jos viedyn raakasokerin tuotto poikkeaa 92 %:sta, sovellettavan tuen määrä lasketaan asetuksen (ETY) N:o 1785/81 17 a artiklan 4 kohdan säännösten mukaisesti.

⁽²⁾ Vahvistaminen keskeytetty komission asetuksella (ETY) N:o 2689/85 (EYVL L 255, 26.9.1985, s. 12), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3251/85 (EYVL L 309, 21.11.1985, s. 14).

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 2203/97,**annettu 5 päivänä marraskuuta 1997,****valkoisen sokerin vientituen enimmäismäärän vahvistamisesta asetuksessa (EY)
N:o 1408/97 tarkoitetun pysyvän tarjouskilpailun osana järjestettävää 14. osit-
taista tarjouskilpailua varten**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1599/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 17 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan b alakohdan,

sekä katsoo, että

valkoisen sokerin vientimaksujen ja/tai vientitukien määrittämiseksi järjestettävästä pysyvästä tarjouskilpailusta 22 päivänä heinäkuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1408/97⁽³⁾ nojalla tämän sokerin vientiä varten järjestetään osittaisia tarjouskilpailuja,

asetuksen (EY) N:o 1408/97 9 artiklan 1 kohdan säännösten mukaan kyseistä tarjouskilpailua varten vahvistetaan tarvittaessa vientituen enimmäismäärä, ottaen erityi-

sesti huomioon yhteisön ja maailmanmarkkinoiden sokerin markkinatilanne ja sen odotettavissa oleva kehitys, tarjousten tarkastelun jälkeen olisi 14. tarjouskilpailusta annettava 1 artiklassa tarkoitetut säännökset, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Vahvistetaan vientituen enimmäismääräksi asetuksen (EY) N:o 1408/97 nojalla järjestetyssä valkoisen sokerin 14. tarjouskilpailussa 42,827 ecua sadalta kilogrammalta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 6 päivänä marraskuuta 1997.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä marraskuuta 1997.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 177, 1.7.1981, s. 4

⁽²⁾ EYVL L 206, 16.8.1996, s. 43

⁽³⁾ EYVL L 194, 23.7.1997, s. 16

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2204/97,
annettu 5 päivänä marraskuuta 1997,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2375/96 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon yhteisessä maatalouspolitiikassa sovellettavista laskentayksiköistä ja muuntokursseista 28 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3813/92 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 150/95 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kierröksen monenvälisen kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden

tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta, ja

edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 6 päivänä marraskuuta 1997.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä marraskuuta 1997.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66

⁽²⁾ EYVL L 325, 14.12.1996, s. 5

⁽³⁾ EYVL L 387, 31.12.1992, s. 1

⁽⁴⁾ EYVL L 22, 31.1.1995, s. 1

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi
5 päivänä marraskuuta 1997 annettuun komission asetukseen

(ecua/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 45	064	57,0
	204	50,6
	999	53,8
0709 90 79	052	69,2
	999	69,2
0805 20 31	204	75,6
	999	75,6
0805 20 33, 0805 20 35, 0805 20 37, 0805 20 39	052	64,6
	999	64,6
	052	86,5
0805 30 40	388	53,7
	524	67,8
	528	49,4
	999	64,4
	052	102,4
0806 10 50	064	62,8
	400	226,7
	999	130,6
	060	44,7
	064	44,6
0808 10 92, 0808 10 94, 0808 10 98	400	88,1
	404	86,7
	528	52,4
	999	63,3
	052	101,1
0808 20 67	064	77,7
	400	98,0
	999	92,3

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 68/96 (EYVL L 14, 19.1.1996, s. 6) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 27 päivänä lokakuuta 1997,

neuvoston direktiivissä 96/23/EY säädettyjen näytteenottotasojen ja -taajuuksien vahvistamisesta tiettyjen aineiden ja niiden jäämien valvomiseksi tietyissä eläintuotteissa

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(97/747/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon elävissä eläimissä ja niistä saatavissa tuotteissa olevien tiettyjen aineiden ja niiden jäämien osalta suoritettavista tarkastustoimenpiteistä ja direktiivien 85/358/ETY ja 86/469/ETY sekä päätösten 89/187/ETY ja 91/664/ETY kumoamisesta 29 päivänä huhtikuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/23/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 6 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo, että

direktiivin 96/23/EY liitteessä IV vahvistetaan näytteenottotasot ja -taajuudet tietyille liitteessä II luetelluille eläville eläimille ja tuotteille sekä annetaan komission tehtäväksi määrittellä ne tiettyjen muiden eläintuotteiden osalta,

direktiiveissä 89/662/ETY, 90/425/ETY, 90/675/ETY ja 91/496/ETY tarkoitettujen eläinlääkärintarkastusten ja -valvonnan rahoittamisesta 29 päivänä tammikuuta 1985 annetussa neuvoston direktiivissä 85/73/ETY⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 96/43/EY⁽³⁾ liitteessä B, vahvistetaan maksut direktiivissä 96/23/EY säädettyjen eläviä eläimiä ja eläintuotteita koskevien tarkastusten varmistamiseksi,

nykyisistä kansallisista toimenpiteistä ja komissiolle nykyisten yhteisön sääntöjen mukaisesti toimitetuista tiedoista saadun kokemuksen perusteella näytteenottotasot ja -taajuudet olisi vahvistettava eläintuotteille, joita ei vielä mainita direktiivin 96/23/EY liitteessä IV,

tämän päätöksen säännökset näytteenottotasojen ja -taajuuksien vahvistamisesta olisi sisällytettävä jäämien valvontaa koskeviin suunnitelmiin viimeistään vuonna

1999 suunnitellun ajan tasalle saattamisen yhteydessä, joka jäsenvaltioiden on toimitettava ennen 31 päivää maaliskuuta 1999, ja

tässä päätöksessä säädetty toimenpiteet ovat pysyvän eläinlääkintäkomitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Näytteenottotasot ja -taajuudet tiettyjen aineiden ja niiden jäämien valvomiseksi maidossa, munissa, kaninlihassa sekä luonnonvaraisen ja tarhatun riistan lihassa sekä hunajassa vahvistetaan tämän päätöksen liitteessä, jolla täydennetään direktiivin 96/23/EY liitteessä IV vahvistettuja näytteenottotasoja ja -taajuuksia.

2 artikla

Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen tasojen ja taajuuksien on vastattava ajantasaistettuja valvontasuunnitelmia, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava vuonna 1999.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 27 päivänä lokakuuta 1997.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 125, 23.5.1996, s. 10

⁽²⁾ EYVL L 32, 5.2.1985, s. 14

⁽³⁾ EYVL L 162, 1.7.1996, s. 1

LIITE

1 LUKU

MAITO

1. Nautaeläinten maito

A. Näytteenottovaatimukset

- Jokaisen virallisen näytteen on oltava toimivaltaisten viranomaisten ottama siten, että aina on mahdollista jäljittää maatala, jolta maito on peräisin.
- Näytteet voidaan jäsenvaltioiden valinnan mukaan ottaa:
 - a) joko maatilalla tilasäiliöstä tai
 - b) meijereissä, ennen maitoauton tyhjentämistä.
- Direktiivin 96/23/EY liitteessä I olevissa ryhmän B alaryhmässä 3 a, b ja c mainittujen aineiden tai jäämien osalta voidaan hyväksyä poikkeus edellä mainitusta alkuperätilan jäljitettävyyttä koskevasta periaatteesta.
- Näytteet on otettava ainoastaan raakamaidosta.

Näytteen koko riippuu käytetystä määritysmenetelmästä.

B. Näytteenottotaso ja -taajuus

Vuosittain on otettava vähintään 1 näyte 15 000 tonnia vuotuista maidontuotantoa kohti, mutta kuitenkin vähintään 300 näytettä.

Seuraavaa jakoa on noudatettava:

- a) 70 prosenttia näytteistä on analysoitava eläinlääkkeiden jäämät. Tässä tapauksessa jokaisesta näytteestä on tutkittava vähintään neljä eri yhdistettä vähintään kolmesta ryhmästä, jotka kuuluvat direktiivin 96/23/EY liitteessä I olevan ryhmän A alaryhmän 6 ja ryhmän B alaryhmän 1, 2 a ja 2 e.
- b) 15 prosenttia näytteistä on analysoitava neuvoston direktiivin 96/23/EY liitteessä I olevan ryhmän B alaryhmään 3 kuuluvat jäämät.
- c) Loput näytteet (15 prosenttia) on tutkittava jäsenvaltion tilanteen mukaisesti.

2. Muiden eläinlajien maito (lampaat, vuohet, hevoseläimet)

Jokainen jäsenvaltio määrittelee näiden eläinlajien maidosta otettavien näytteiden määrän tuotannon tason ja havaittujen ongelmien mukaan. Näiden eläinten maito on sisällytettävä näytteenottosuunnitelmaan nautaeläinten maidosta otettujen näytteiden lisäksi.

2 LUKU

MUNAT

1. Kananmunat

A. Näytteenottovaatimukset

- Jokaisen virallisen näytteen on oltava toimivaltaisten viranomaisten ottama siten, että kaikissa tapauksissa on mahdollista jäljittää maatala, jolta munat ovat peräisin.
- Näytteet voidaan jäsenvaltioiden valinnan mukaan ottaa:
 - a) joko maatilalla tai
 - b) pakkaamosta.
- Näytteen koko on oltava vähintään 12 munaa tai enemmän määritysmenetelmistä riippuen.

B. Näytteenottotaso ja -taajuus

Vuosittain on otettava vähintään 1 näyte 1 000 tonnia syötäväksi tarkoitettujen munien vuosituotantoa kohti, mutta kuitenkin vähintään 200 näytettä. Kukin jäsenvaltio voi päättää näytteiden jakautumisesta teollisuutensa rakenteen mukaan, ottaen erityisesti huomioon alan integroitumisen tason.

Vähintään 30 prosenttia näytteistä on otettava niissä pakkaamoissa, jotka toimittavat suurimman osuuden munista elintarvikkeena käytettäväksi.

Seuraavaa jakoa on noudatettava:

- 70 prosentista näytteistä on tutkittava vähintään yksi yhdiste kustakin seuraavista ryhmistä: direktiivin 96/23/EY liitteessä II mainitut ryhmän A alaryhmä 6, ryhmän B alaryhmä 1 ja 2 b.
- 30 prosenttia näytteistä on tutkittava kyseisen jäsenvaltion tilanteen mukaan, mutta näihin tutkimuksiin on sisällyttävä direktiivin 96/23/EY liitteessä I olevaan ryhmään B alaryhmään 3 a kuuluvien aineiden määrityksiä.

2. Muun siipikarjan munat

Jokainen jäsenvaltio määrittelee näiden lajien munista otettavien näytteiden määrän tuotannon tason ja todettujen ongelmien mukaan. Näiden lajien munat on sisällytettävä näytteenottosuunnitelmaan kananmunista otettujen näytteiden lisäksi.

3 LUKU

KANINLIHA SEKÄ LUONNONVARAISEN JA TARHATUN RIISTAN LIHA

1. Kaninliha

A. Näytteenottovaatimukset

Yhteen näytteeseen sisältyy yksi tai useampi eläin samalta tuottajalta käytettävästä määritysmenetelmästä riippuen.

- Jokaisen virallisen näytteen on oltava toimivaltaisten viranomaisten ottama siten, että aina on mahdollista jäljittää maatala, jolta kanit ovat peräisin.
- Näytteet voidaan kunkin jäsenvaltion kanintuotannon rakenteen mukaan ottaa:
 - a) joko maatilalla tai
 - b) rekisteröidyissä teurastamoissa (jotka määrittellään neuvoston direktiivissä 91/495/ETY⁽¹⁾).

Rajoittamatta direktiivin 96/23/EY säännösten soveltamista joitakin lisänäytteitä voidaan ottaa maataloilla juomavedestä ja rehuista kiellettyjen aineiden valvomiseksi.

B. Näytteenottotaso ja -taajuus

Vuosittain on otettava vähintään 10 näytettä 300 tonnin vuosituotantoa kohti (teuraspainona) ensimmäisten 3 000 tonnin tuotannon osalta, ja sen jälkeen 1 näyte kutakin 300 tonnia kohti.

Seuraavaa jakoa on noudatettava: (ks. direktiivin 96/23/EY liite I):

- Ryhmä A: 30 prosenttia kaikista näytteistä
 - 70 prosentista on tutkittava ryhmän A alaryhmän 6 aineet
 - 30 prosentista on tutkittava ryhmän A muiden alaryhmien aineet.
 - Ryhmä B: 70 prosenttia kaikista näytteistä
 - 30 prosentista on tutkittava ryhmän B alaryhmän 1 aineet
 - 30 prosentista on tutkittava ryhmän B alaryhmän 2 aineet
 - 10 prosentista on tutkittava ryhmän B alaryhmän 3 aineet
- Loput näytteet on tutkittava jäsenvaltion tilanteen mukaisesti.

Näitä lukuja tarkastellaan uudelleen kahden vuoden kuluessa tämän päätöksen tekemisestä.

2. Tarhattu riista

A. Näytteenottovaatimukset

Näytteen koko riippuu käytetystä määritysmenetelmästä.

Näytteet on otettava lihaa käsittelevistä laitoksista. Eläimet tai niiden liha on pystyttävä jäljittämään alkuperätilalle asti.

Rajoittamatta direktiivin 96/23/EY säännösten soveltamista joitakin lisänäytteitä voidaan ottaa maataloilla juomavedestä ja rehuista kiellettyjen aineiden valvomiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 268, 24.9.1991, s. 41

B. Näytteenottotaso ja -taajuus

Vuosittain on otettava vähintään 100 näytettä.

Seuraavaa jakoa on noudatettava:

— Ryhmä A: 20 prosenttia kaikista näytteistä

Suurin osa näytteistä on tutkittava ryhmän A 5 ja 6 alaryhmän yhdisteiden varalta.

— Ryhmä B: 70 prosenttia kaikista näytteistä

seuraavaa jakoa on noudatettava:

30 prosentista on tutkittava ryhmän B alaryhmän 1 aineet

30 prosentista on tutkittava ryhmien B alaryhmän 2 a ja b aineet

10 prosentista on tutkittava ryhmien B alaryhmän 2 c ja e aineet

30 prosentista on tutkittava ryhmän B alaryhmän 3 aineet.

Loput näytteet (10 prosenttia) on tutkittava jäsenvaltioiden kokemuksen perusteella.

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tiedot elintarvikkeeksi tarkoitetun tarhatun riistan lihan vuotuisesta tuotannostaan. Edellä mainittuja lukuja tarkastellaan näiden toimitettujen tietojen perusteella uudelleen yhden vuoden kuluessa tämän päätöksen tekemisestä.

3. Luonnonvarainen riista**A. Näytteenottovaatimukset**

Näytteen koko riippuu käytetystä määrittämenetelmästä.

Näytteet on otettava lihaa käsittelevissä laitoksissa tai metsästyspaikalla.

Ruhot on pystyttävä jäljittämään metsästysalueelle.

B. Näytteenottotaso ja -taajuus

Vuosittain on otettava vähintään 100 näytettä.

Nämä näytteet on otettava kemiallisten aineiden jäämien määrittäystä varten.

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tiedot elintarvikkeeksi tarkoitetun luonnonvaraisen riistan lihan vuotuisesta luonnollisesta tuotannostaan. Näytteiden vähimmäismäärää tarkastellaan näiden tietojen perusteella uudelleen yhden vuoden kuluessa tämän päätöksen tekemisestä.

4 LUKU**HUNAJA****A. Näytteenottovaatimukset**

Näytteen koko riippuu käytetystä määrittämenetelmästä.

Näytteet voidaan ottaa kaikissa tuotantoketjun vaiheissa edellyttäen, että näyte voidaan jäljittää hunajan alkuperäiselle tuottajalle asti.

B. Näytteenottotaso ja -taajuus

Vuosittain on otettava vähintään 10 näytettä 300 tonnin vuotuisesta tuotannosta kohti ensimmäisten 3 000 tonnin tuotannon osalta, ja sen jälkeen 1 näyte kutakin 300 tonnia kohti.

Seuraavaa jakoa on noudatettava:

— Ryhmän B alaryhmä 1 ja ryhmän B alaryhmä 2 c: 50 prosenttia kaikista näytteistä

— Ryhmän B alaryhmä 3 a, b ja c: 40 prosenttia kaikista näytteistä.

Loput näytteet (10 prosenttia) on tutkittava jäsenvaltioiden kokemuksen perusteella. Erityisesti on kiinnitettävä huomiota mykotoksiineihin.

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 27 päivänä lokakuuta 1997,

yhteisön joidenkin hedelmäkasvien lisäys- ja taimiaineiston vertailukokeiden ja -määrittysten järjestelyistä neuvoston direktiivin 92/34/ETY 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti

(97/748/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmäntuotantoon tarkoitettujen hedelmäkasvien ja niiden lisäysaineiston pitämisestä kaupan 28 päivänä huhtikuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/34/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi jatkettuna päätöksellä 97/110/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 20 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo, että

mainitun direktiivin mukaisesti jäsenvaltioissa on suoritettava näytteiden perusteella vertailukokeita ja -määrittäksiä sen varmistamiseksi, että direktiivissä mainitut hedelmäkäsvisukuihin ja -lajeihin kuuluvat kasvit ja niiden lisäysaineisto täyttävät kyseisen direktiivin vaatimukset ja edellytykset,

tämän vuoksi on olennaista varmistaa erityisesti direktiivin täytäntöönpanon varhaisessa vaiheessa, että kokeisiin ja määrittäksiin osallistuvat otokset edustavat asianmukaisella tavalla alkuperältään erilaista koko yhteisön tuotantoa ainakin joidenkin valikoitujen lajikkeiden osalta,

tämän perusteella on suoritettava mansikoiden (*Fragaria*) lisäys- ja taimiaineiston osalta yhteisön vertailukokeita ja määrittäksiä kauden 1997/1998 aikana,

on tarpeen, että kaikki jäsenvaltiot osallistuvat yhteisön vertailukokeisiin ja -määrittäksiin siinä määrin kuin niiden alueella tavanomaisesti lisätään tai pidetään kaupan mansikan lisäys- ja taimiaineistoa asianmukaisten johtopäätösten tekemiseksi,

vertailukokeita ja määrittäksiä suoritetaan erityisesti näiden lajien lisäys- ja taimiaineiston tutkimuksessa käytettävien teknisten menetelmien yhdenmukaistamiseksi, ja

tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat hedelmänsukuisia ja -lajisia kasveja ja lisäysaineistoa käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Yhteisön vertailukokeita ja -määrittäksiä suoritetaan kauden 1997/1998 aikana mansikoiden (*Fragaria*) lisäys- ja taimiaineistolle.

2. Kaikkien jäsenvaltioiden on osallistuttava yhteisön vertailukokeisiin ja -määrittäksiin siinä määrin kuin niiden alueella tavanomaisesti lisätään tai pidetään kaupan mansikan lisäys- ja taimiaineistoa.

2 artikla

Yhteisön vertailukokeita ja -määrittäksiä koskevat yksityiskohtaiset järjestelyt ja näiden tulosten arvioimisen toteuttaa hedelmänsukuisia ja -lajisia kasveja ja lisäysaineistoa käsittelevä pysyvä komitea.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 27 päivänä lokakuuta 1997.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 157, 10.6.1992, s. 10

⁽²⁾ EYVL L 39, 8.2.1997, s. 22

EUROOPAN TALOUSALUE

EFTAN VALVONTAVIRANOMAINEN

EFTAN VALVONTAVIRANOMAISEN SUOSITUS

N:o 166/97/COL

annettu 17 päivänä kesäkuuta 1997,

virallista elintarvikkeiden tarkastusta koskevasta yhteensovitetusta ohjelmasta
vuodeksi 1997

EFTAN VALVONTAVIRANOMAINEN, joka

ottaa huomioon ETA-sopimuksen ja erityisesti sen 109 artiklan ja pöytäkirjan 1,

ottaa huomioon valvontaviranomaisen ja tuomioistuimen perustamisesta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja pöytäkirjan 1,

ottaa huomioon ETA-sopimuksen liitteessä II olevan XII luvun 50 kohdassa tarkoitetun virallisesta elintarvikkeiden tarkastuksesta annetun säädöksen (neuvoston direktiivin 89/397/ETY), sellaisena kuin se on mukautettuna ETA-sopimuksen pöytäkirjalla 1, ja erityisesti sen 14 artiklan 3 kohdan,

on kuullut EFTAn valvontaviranomaista avustavaa EFTAn elintarvikekomiteaa,

sekä katsoo, että

Euroopan talousalueen moitteettoman toiminnan varmistamiseksi on tarpeen järjestää yhteensovitetut elintarvikkeiden tarkastusohjelmat Euroopan talousalueella,

tällaisissa ohjelmissa painotetaan ETA-sopimuksen alaisen voimassa olevan lainsäädännön noudattamista sekä kansanterveyden, kuluttajien etujen ja rehellisten kauppatapojen turvaamista,

kansallisten ohjelmien ja yhteensovitetujen ohjelmien samanaikainen täytäntöönpano voi tuottaa tietoa ja kokemusta, johon tarkastustoimet voidaan tulevaisuudessa perustaa,

Liechtensteinin on saatettava voimaan ETA-sopimuksen liitteessä II olevassa XII luvussa tarkoitettujen säädösten säännökset 1 päivään tammikuuta 2000 mennessä; Liechtensteinin on kuitenkin ollut määrä tehdä parhaansa saattaakseen mainitussa luvussa tarkoitetut säännökset voimaan 1 päivään tammikuuta 1997 mennessä; sen vuoksi tämä vuodeksi 1997 annettu suositus koskee myös Liechtensteinia,

suosituksessa, jonka Euroopan komissio antoi 8 päivänä tammikuuta 1997 virallista elintarvikkeiden tarkastusta koskevasta yhteensovitetusta ohjelmasta vuodeksi 1997, suositetaan, että Euroopan unionin jäsenvaltiot noudattaisivat vastaavanlaista ohjelmaa,

ON ANTANUT TÄMÄN SUOSITUKSEN:

Suosیتetaan, että Islanti, Liechtenstein ja Norja ottavat vuonna 1997 näytteitä ja suorittavat laboratorioanalyysjä, jotka koskevat seuraavia:

- a) mausteissa esiintyviä aflatoksiineja
 - b) ruoka-aineallergiasta tai yliherkkyydestä kärsiville tarkoitettujen elintarvikkeiden kontaminaatiota.
1. Vaikka näytteenoton laajuudesta ei anneta ohjeita, Islannin, Liechtensteinin ja Norjan olisi varmistettava riittävien näytteiden otto, jotta kussakin EFTA-valtiossa kysymykseen tulevasta aiheesta voidaan saada yleiskuva. Määritysmenetelmistä annetaan ehdotuksia.
 2. Islanti, Liechtenstein ja Norja toimittavat tiedot pyydettyssä muodossa käyttäen liitteessä annettuja lomakkeita tulosten vertailukelpoisuuden parantamiseksi.

3. Mausteissa esiintyvät aflatoksiinit

Mausteissa, erityisesti pippurissa, chilipippurijauheissa, muskottipähkinässä ja paprikajauheessa voi esiintyä suuria määriä aflatoksiineja erilaisten valmistus- ja varastointiolojen vuoksi. ETA-sopimuksen liitteessä II olevan XII luvun 54 f kohdassa tarkoitetun, elintarvikkeissa olevia vieraita aineita koskevista yhteisön menettelyistä annetun säädöksen (neuvoston asetuksen (ETY) N:o 315/93) 2 artiklassa kielletään sellaisten elintarvikkeiden myynti, joissa on ihmisten terveyden kannalta ja erityisesti toksikologiselta kannalta suuria määriä vieraita aineita. Kaikissa EFTA-valtioissa on erityissäännöksiä tällaisten tuotteiden aflatoksiinipitoisuuksista.

Ohjelman tämän osan tavoitteena on tutkia, missä määrin näiden tuotteiden aflatoksiinipitoisuudet ylittävät kansalliset raja-arvot. Tässä tutkimuksessa selvitetään myös, millaista oikeusperustaa Islannissa, Liechtensteinissa ja Norjassa voidaan soveltaa hylkäämiseen. Määritysmenetelmien pitäisi olla vähintään niin herkkiä, että aflatoksiini voidaan määrittää tasolla 1 µg/kg.

4. Ruoka-aineallergiasta tai yliherkkyydestä kärsiville tarkoitettujen elintarvikkeiden kontaminaatio

Elintarvikkeet, joiden pakkausmerkinnöissä tai markkinoinnin yhteydessä muuten ilmoitetaan, että ne eivät sisällä esimerkiksi tiettyjä valkuaisaineita, muodostavat potentiaalisen terveysriskin ruoka-aineallergiasta tai yliherkkyydestä kärsiville henkilöille, jos elintarvikkeessa on vieraana aineena tätä erityistä ainesosaa. Hyvinkin pienet määrät voivat johtaa kuolemaan. ETA-sopimuksen liitteessä II olevan XII luvun 18 kohdassa tarkoitetun, elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainostamista koskevien jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun säädöksen (neuvoston direktiivin 79/112/ETY) 2 artiklassa säädetään, että merkitseminen ja mainostaminen eivät saa olla sellaisia, että ne voisivat johtaa kuluttajaa harhaan merkittävässä määrin erityisesti elintarvikkeen koostumuksen suhteen. Ohjelman tämän osan tarkoitus on valvoa toimia, joita Islanti, Liechtenstein ja Norja toteuttavat, kun kontaminoituja elintarvikkeita havaitaan olevan kaupan.

Soveltamisala

Soveltamisalaan kuuluvat elintarvikkeet, joista ilmoitetaan, että niissä ei ole tiettyä ainesosaa. Kun otetaan huomioon, mitä tämäntyyppisiä elintarvikkeita useimmiten tarjotaan kaupan EFTA-valtioissa, näytteenotto olisi rajoitettava tuotteisiin, jotka eivät sisällä maitoa/maidon valkuaista, laktoosia, munaa tai gluteenia.

Selvitys hankkeesta: ilmoituslomake

EFTA-valtioiden on varmistettava, että kontaminoitujen elintarvikkeiden lukumäärä ja niiden valmistajat/maahantuoja sekä tiedot toteutetuista toimenpiteistä ilmoitetaan EFTAn valvontaviranomaiselle. Jos toimenpiteen laatu riippuu havaitun vieraan aineen pitoisuudesta, on ilmoitettava myös se pitoisuus, jonka perusteella toimenpiteisiin ryhdytään.

5. Tämä suositus on osoitettu Islannille, Liechtensteinille ja Norjalle.

Tehty Brysselissä 17 päivänä kesäkuuta 1997.

Valvontaviranomaisen puolesta

Puheenjohtaja

Knut ALMESTAD

LIITE

1. MAUSTEISSA ESIINTYVÄT AFLATOKSIINIT

Taulukko 1.1

Pippuri

Jäsenvaltio:

Tutkittujen näytteiden kokonaislukumäärä

Hylättyjen näytteiden kokonaislukumäärä

	Näytteiden lukumäärä					Positiivisten näytteiden keskiarvo (µg/kg)	Positiivisten näytteiden mediaani (µg/kg)	Korkein arvo (µg/kg)	Hylkäämisen raja- tai ohje-arvo (µg/kg)
	alle määrittysrajan	< 2 µg/kg	2—< 10 µg/kg	10—50 µg/kg	> 50 µg/kg				
Aflatoksiini									
B1									
B2									
G1									
G2									

Hylkäämisen oikeusperusta:

Käytetty määrittysmenetelmä (viite, esimerkiksi kirjallisuusviite, standardi; menetelmän kuvaus avainsanoin; havaitsemis- ja määrittysrajat) (jos eroaa ehdotetusta menetelmästä):

Muut yksityiskohdat ja tiedot, ongelmat:

Hylättyjen näytteiden alkuperä, jos tiedossa:

Taulukko 1.2

Chili ja chilippurijauhe

Jäsenvaltio:

Tutkittujen näytteiden kokonaislukumäärä

Hylättyjen näytteiden kokonaislukumäärä

	Näytteiden lukumäärä					Positiivisten näytteiden keskiarvo (µg/kg)	Positiivisten näytteiden mediaani (µg/kg)	Korkein arvo (µg/kg)	Hyökkäämisen raja- tai ohje-arvo (µg/kg)
	alle määrittysrajan	< 2 µg/kg	2—< 10 µg/kg	10—50 µg/kg	> 50 µg/kg				
Aflatoksiini									
B1									
B2									
G1									
G2									

Hyökkäämisen oikeusperusta:

Käytetty määrittysmenetelmä (viite, esimerkiksi kirjallisuusviite, standardi, menetelmän kuvaus avainsanoin; havaitsemis- ja määrittysrajat) (jos eroaa ehdotetusta menetelmästä)

Muut yksityiskohtat ja tiedot, ongelmat:

Hylättyjen näytteiden alkuperä, jos tiedossa:

Taulukko 1.3

Muskottipäähkinä

Jäsenvaltio:

Tutkittujen näytteiden kokonaislukumäärä
Hylättyjen näytteiden kokonaislukumäärä

	Näytteiden lukumäärä				Positiivisten näytteiden keskiarvo (µg/kg)	Positiivisten näytteiden mediaani (µg/kg)	Korkein arvo (µg/kg)	Hylkäämisen raja- tai ohje-arvo (µg/kg)
	alle määrittysrajan	< 2 µg/kg	2—< 10 µg/kg	10—50 µg/kg	> 50 µg/kg			
Aflatoksiini								
B1								
B2								
G1								
G2								

Hylkäämisen oikeusperusta:
Käytetty määrittysmenetelmä (viite, esimerkiksi kirjallisuusviite, standardi; menetelmän kuvaus avainsanoin; havaitsemis- ja määrittysrajat) (jos eroaa ehdotetusta menetelmästä):
Muut yksityiskohdat ja tiedot, ongelmat:
Hylättyjen näytteiden alkupeära, jos tiedossa:

Taulukko 1.4
Paprikajauhe

Jäsenvaltio:

Tutkittujen näytteiden kokonaislukumäärä
Hylättyjen näytteiden kokonaislukumäärä

	Näytteiden lukumäärä					Positiivisten näytteiden keskiarvo (µg/kg)	Positiivisten näytteiden mediaani (µg/kg)	Korkein arvo (µg/kg)	Hylkäämisen raja- tai ohje-arvo (µg/kg)
	alle määrittäysrajan	< 2 µg/kg	2 — < 10 µg/kg	10 — 50 µg/kg	> 50 µg/kg				
Atlakoksiini									
B1									
B2									
G1									
G2									

Hylkäämisen oikeusperusta:
Käytetty määrittäysmenetelmä (viite, esimerkiksi kirjallisuusviite, standardi; menetelmän kuvaus avainsanoin; havaitsemis- ja määrittäysrajat) (jos eroaa ehdotetusta menetelmästä):
Muut yksityiskohdat ja tiedot, ongelmat:
Hylättyjen näytteiden alkuperä, jos tiedossa:

2. RUOKA-AINEALLERGIASTA TAI YLIHERKKYYDESTÄ KÄRSIVILLE TARKOITETTujen ELINTARVIKKEIDEN KONTAMINAATIO

Taulukko 2.1

Sellaisten valmisteiden tutkiminen, joista ilmoitetaan, etteivät ne sisällä yhtä tai useampaa seuraavista ainesosista: maito/maidon valkuainen, laktoosi, muna tai gluteeni

Jäsenvaltio:

Testattujen valmisteiden kokonaislukumäärä:
Näiden valmisteiden valmistajien/maahantuojien kokonaislukumäärä:
Valmisteiden kokonaislukumäärä, joissa havaittiin edellä mainittuja ainesosia:
Tällaisten valmisteiden valmistajien/maahantuojien kokonaislukumäärä:

Toteutetut toimenpiteet, kun mainittuja ainesosia on havaittu:

Väitteet	Tuotteiden lukumäärä		Valmistajien/maahantuojien lukumäärä		Toteutetut toimenpiteet (*) Lukumäärä							
	testattu	havaittu rikkomisia	valvottu	tuotteissa havaittu rikkomisia	ei mitään (*)	suullinen varoitus (2)	kirjallinen varoitus (3)	vaatimus omavalvonnan tehostamisesta (4)	myyntikielto (5)	hallinnollinen rangaistus (6)	tuomioistuinkanne (7)	muu toimenpide (8)
ei maitoa/maidon valkuaista												
ei laktoosia												
ei munaa												
ei gluteenia												

(*) Toteutettuja toimenpiteitä koskevat huomautukset ja mahdollinen toimenpiteen käynnistävä pitoisuus (mg/kg), jos toimenpide suhteutetaan vieraan ainesosan pitoisuuteen.

(1)
(2)
(3)
(4)
(5)
(6)
(7)
(8)

Taulukko 2.2

Jäsenvaltio:

Käytetyt analyysimenetelmät:

Maito/maidon valkuainen	
Laktoosi	
Muna	
Gluteeni	

Huomautuksia:

EFTAN VALVONTAVIRANOMAISEN SUOSITUS

N:o 167/97/COL

annettu 17 päivänä kesäkuuta 1997,

vuoden 1997 yhteensovitetusta tarkastusohjelmasta tiettyjen kasvipäristöjen tuotteiden, hedelmät ja vihannekset mukaan lukien, torjunta-ainejäämien enimmäismäärien noudattamisen varmistamiseksi

EFTAN VALVONTAVIRANOMAINEN, joka

ottaa huomioon ETA-sopimuksen ja erityisesti sen 109 artiklan ja pöytäkirjan 1,

ottaa huomioon valvontaviranomaisen ja tuomioistuimen perustamisesta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja pöytäkirjan 1,

ottaa huomioon ETA-sopimuksen liitteessä II olevan XII luvun 54 kohdassa tarkoitetun, torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta tietyille kasvukunnasta peräisin oleville tuotteille, mukaan lukien hedelmät ja vihannekset, annetun säädöksen (neuvoston direktiivin 90/642/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna), sellaisena kuin se on mukautettuna ETA-sopimuksen pöytäkirjalla 1 (jäljempänä 'säädöksen'), ja erityisesti sen 4 artiklan 3 kohdan,

on kuullut EFTAn valvontaviranomaista avustavaa EFTAn elintarvikekomiteaa,

sekä katsoo, että

säädöksen 4 artiklan 2 kohdan mukaan EFTA-valtioiden on 1 päivään elokuuta 1996 mennessä toimitettava EFTAn valvontaviranomaiselle kaikki tarvittavat tiedot kansallisten tarkastusohjelmien toteuttamisesta vuonna 1995 mainitun direktiivin liitteessä II torjunta-ainejäämille vahvistettujen enimmäismäärien noudattamisen varmistamiseksi; valvontaviranomainen on saanut joitakin tietoja, jotka vastaavat tätä vaatimusta,

säädöksen 4 artiklan 1 kohdassa EFTA-valtiot veloitetaan laatimaan suunnitelmat niiden tarkastusten luonteesta ja toistumistiheydestä, jotka tehdään torjunta-ainejäämien enimmäismääristä laaditun luettelon noudattamisen varmistamiseksi,

EFTAn valvontaviranomaisella ei ollut käytettävissään riittävästi tietoja, jotta olisi voitu saada täydellinen yleiskäsitys toimista, jotka EFTA-valtiot ovat toteuttaneet vuonna 1995 torjunta-ainejäämien valvomiseksi, tai jotta olisi voitu tehdä laaja-alainen arvio EFTA-valtioiden valvontasuunnitelmista vuodeksi 1997; käytettävissä on kuitenkin riittävästi tietoa torjunta-aineiden ja tuotteiden erityisiä yhdistelmiä koskevan valvontaohjelman yhteensovittamiseksi Euroopan talousalueella; tämä on kolmas yhteensovitettu erityisohjelma, jota suositetaan, ja EFTA-valtioiden toimivaltaisten viranomaisten suunnittelutyön kannalta on tärkeää, että ilmoitetaan ne tuotteet, jotka on tarkoitus sisällyttää tulevien vuosien yhteensovitettuihin erityisohjelmiin; yleensä kestää kolme vuotta, ennen kuin tuote voidaan sisällyttää yhteensovitettuun erityisohjelmaan uudelleen,

kansallisten ja yhteensovitettujen tarkastusohjelmien olisi vuonna 1997 kohdistuttava niiden tiettyjen torjunta-aineiden jäämiin, joiden yhdenmukaistetuista enimmäismääristä on luettelot säädöksen liitteessä II, sellaisena kuin se on muutettuna,

on yhä tarpeellista antaa suositukset niistä torjunta-ainejäämien tarkastuksia koskevista yleisistä perussäännöksistä, jotka EFTA-valtioiden on tehtävä vuonna 1997, jotta varmistettaisiin torjunta-ainejäämien vahvistettujen enimmäismäärien noudattaminen ja edistettäisiin Euroopan talousalueen moitteetonta toimintaa,

on tärkeää, että EFTA-valtiot antavat tietoja niistä kansallisista laadunvarmistusmenetelmistä, joita on sovellettu näytteenottoon ja torjunta-ainejäämien määrien analysointiin, jotta näitä tietoja voitaisiin käyttää myöhempien keskustelujen lähtökohtana,

lisäksi olisi eduksi, jos EFTAn valvontaviranomainen saisi tulevien suositusten laatimista varten ennakkotietoja ohjelmista joita EFTA-valtiot ovat suunnitelleet vuodeksi 1998 niiden torjunta-ainejäämien enimmäismäärien valvomiseksi, joista säädetään edellä mainitussa säädöksessä,

tarkastukset ja pistokokeet, jotka EFTA-valtioiden on tehtävä varmistaakseen niiden torjunta-ainejäämien enimmäismäärien noudattamiseen, joista säädetään direktiivin 90/642/ETY 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa luettelossa, olisi tehtävä seuraavissa säädöksissä olevien vaatimusten mukaisesti; ETA-sopimuksen liitteessä II olevan XII luvun 20 kohdassa tarkoitettu, yhteisön näytteenottomenettelyistä hedelmien ja vihannesten torjunta-ainejäämien virallisessa tarkastuksessa annettu säädös (komission direktiivi 79/700/ETY); ETA-sopimuksen liitteessä II olevan XII luvun 37 kohdassa tarkoitettu, elintarvikkeiden tarkastuksessa tarvittavien yhteisön näytteenottomenettelyjen ja analyysimenetelmien käyttöön ottamisesta annettu säädös (neuvoston direktiivi 85/591/ETY); ETA-sopimuksen liitteessä II olevan XII luvun 50 kohdassa tarkoitettu, virallisesta elintarvikkeiden tarkastuksesta annettu säädös (neuvoston direktiivi 89/397/ETY) ja ETA-sopimuksen liitteessä II olevan XII luvun 54 n kohdassa tarkoitettu, virallista elintarvikkeiden tarkastusta koskevista lisätoimenpiteistä annettu säädös (neuvoston direktiivi 93/99/ETY),

Liechtensteinin on saatettava voimaan ETA-sopimuksen liitteessä II olevassa XII luvussa tarkoitettujen säädösten säännökset 1 päivään tammikuuta 2000 mennessä; Liechtensteinin on kuitenkin ollut määrä tehdä parhaansa saattaakseen mainitussa luvussa tarkoitettut säännökset voimaan 1 päivään tammikuuta 1997 mennessä; sen vuoksi tämä vuodeksi 1997 annettava suositus koskee myös Liechtensteinia,

suosituksessa, jonka Euroopan komissio antoi 2 päivänä joulukuuta 1996 vuoden 1997 yhteensovitetusta tarkastusohjelmasta tiettyjen kasviperäisten tuotteiden, hedelmät ja vihannekset mukaan lukien, torjunta-ainejäämien enimmäismäärien noudattamisen varmistamiseksi, suositetaan, että Euroopan unionin jäsenvaltiot noudattaisivat vastaavalaista ohjelmaa,

ON ANTANUT TÄMÄN SUOSITUKSEN:

Suositaan, että Islanti, Liechtenstein ja Norja:

- 1) ottavat vuoden 1997 erityistoimenä näytteitä liitteessä mainittujen tuotteiden ja torjunta-ainejäämien yhdistelmistä ja analysoivat ne pyrkien ottamaan viisikymmentä näytettä kustakin tuotteesta siten, että näytteiden määrä kuvaa asianmukaisella tavalla jäsenvaltion, ETAn ja kolmansien maiden osuutta EFTA-valtioiden markkinoista, sekä ilmoittavat viimeistään 1 päivänä elokuuta 1998 tulokset sekä käytetyt analyysimenetelmät, saavutetut ilmoitustasot ja laadunvarmistusmenetelmät,
- 2) toimittavat EFTAn valvontaviranomaiselle 1 päivään elokuuta 1997 mennessä kaikki säädöksen 4 artiklan 2 kohdassa vaaditut tiedot vuoden 1996 valvontatoimesta, jotta torjunta-ainejäämien enimmäismäärien noudattaminen voitaisiin varmistaa ainakin pistokokein, ja toimittavat erityisesti seuraavat tiedot:
 - 2.1) vuoden 1996 erityistoimen tulokset, kuten vuoden 1996 yhteensovitetusta tarkastusohjelmasta tiettyjen kasviperäisten tuotteiden, hedelmät ja vihannekset mukaan lukien, torjunta-ainejäämien enimmäismäärien noudattamisen varmistamiseksi annetun EFTAn valvontaviranomaisen suosituksen N:o 85/96/COL 5 kohdassa säädetään,
 - 2.2) direktiivin 90/642/ETY liitteessä II lueteltuja torjunta-aineita koskevien kansallisten ohjelmien tulokset suhteessa yhdenmukaistettuihin enimmäismääriin ja, jos niitä ei ole vielä vahvistettu Euroopan talousalueella, suhteessa voimassa oleviin kansallisiin enimmäismääriin,

- 2.3) otettujen näytteiden määrän ja tehtyjen analyysien osalta perusteet, joiden mukaan niiden kansalliset ohjelmat on laadittu,
 - 2.4) perusteet, joiden mukaan ilmoitustasot on määritelty ja vahvistettu,
 - 2.5) laadunvarmistusmenetelmät, joita on sovellettu näytteenottoon tuotteista, tai aikaisempina vuosina ilmoitettuihin menetelmiin tehdyt muutokset,
 - 2.6) yksityiskohtaiset tiedot niiden laboratorioiden direktiivin 93/99/EY 3 artiklan mukaisesta hyväksynnästä, joissa analyysit tehdään, ja niissä tapauksissa, joissa hyväksyntää ei ole vielä annettu, perusteet, joita on käytetty, kun laadunvarmistusmenetelmät on luotu kyseisissä laboratorioissa,
- 3) lähettävät EFTAn valvontaviranomaiselle 1 päivään heinäkuuta 1997 mennessä vuodeksi 1998 ja mahdollisesti myös sitä seuraaviksi vuosiksi suunnittelemansa kansallisen ohjelman niiden torjunta-ainejäämien enimmäismäärien valvomiseksi, joista säädetään direktiivissä 90/642/ETY.
- 4) Tämä suositus on osoitettu Islannille, Liechtensteinille ja Norjalle.

Tehty Brysselissä 17 päivänä kesäkuuta 1997.

Valvontaviranomaisen puolesta

Puheenjohtaja

Knut ALMESTAD

LIITE

Tämän suosituksen 1 kohdassa vahvistetut vuoden 1997 erityisohjelmassa valvottavat jäämien enimmäismäärät

(mg/kg)

Analysoitava torjunta- ainejäämä	Tuotteet, joihin jäämien enimmäismääriä sovelletaan				
	1. Mandariinit	2. Päärynät	3. Banaanit	4. Pavut (tuoreet, pakastetut mukaan lukien)	5. Perunat
Karbendatsiimi (*)	5	2	1	—	—
Tiabendatsoli	6	5	3	—	5
Asefaatti	1	—	0,02 *	—	0,02 *
Klorotaloniili	0,01 *	—	0,01 *	—	0,01 *
Klorpyrifossi	0,3	0,5	—	—	0,05 *
DDT	0,05 *	0,05 *	0,05 *	0,05 *	0,05 *
Diatsinoni	0,5	0,5	0,5	0,5	—
Endosulfaani	1	1	0,05 *	1	—
Iprodioni	0,02 *	10	—	—	0,02 *
Metalaksysyli	—	1	0,05 *	0,05 *	0,05 *
Metamidofossi	0,2	—	0,01 *	—	0,01 *
Metidationi	2	0,3	0,02 *	0,02 *	0,02 *
Triatsofossi	—	—	0,02 *	—	—

(*) Benomyyli, karbendatsiimi, tiofanaatti-metyyli (jäämät yhteensä ilmaistuna karbendatsiiminä).

* Osoittaa analyttisen määrittelyn alarajan.